

EKSPERTUS (1) *sb m*

(*lat.*) *N pl* *experti*.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Doświadczony w czym, biegły, uczony praktyk [expertus – świadomy, ten, który czego kosztował Mącz 279a; – ten który się doznał, doświadczył. Calep; biegły w czym, praktyk; doświadczony, doznany, świadom – expertus Cn]: Owá ludzie mądrzy *experti* bywáli/ vczeni/ cnotliwi/ bogoboyni/ á którzyby nie íwym rzeczam/ ále rzeczam wízyftkich vmieli dogádzác/ zášieśćby na tym [*żeby prawo krótko/ a jaśnie pisane po polsku było*] mušiełi/ y íákom rżekł lat kilká. *GórnRozm K3.*

Synonimy: biegły, doświadczony, praktyk, świadomy.

KK